

FŐLDAL ARS POETICA ELÉRHETŐSÉG LINKEK KIK VAGYUNK? KEDVENCEKHEZI KEZDŐDOLDALNAKI

Rovatok

Címlap

Ma történt

Prof. Robert Faurisson: Revizionista fuvallat

antidogma.hu, p, 2010/01/01 - 19:30 [Soá-mánia](#)

Vajon a zsidó szervezetek vezetői őszinték az antiszemitizmus állandó emlegetésében? Okkal, ok nélkül farkast kiáltanak, vagy inkább „undorító állapot, amelynek még termékeny a hasa”. Szükség esetén kitalálják ezt az antiszemita ürügyet, akár kamutámadások alkalmából, akár az antiszemitizmus számlájára írva azt, ami valójában csak anticionizmus.

Ha Franciaország, hogy csak ezt a példát vegyük, a krónikus antiszemitizmus zsákmánya lenne, akkor köztársasági elnökké nem egy rabbi unokaöccsét választotta volna, aki ráadásul zsidókkal veszi magát körül, elmegy Jeruzsálembe, hogy ott deklarálja az Izrael állam iránti szuverenitását, és ha csak jelképesen, de katonailag is elkötelezi Franciaországot az izraeliek ügye mellett. Ugyanakkor viszont a zsidó szervezetek vezetői őszintének tűnnek, amikor leleplezik annak a veszélyét, amit ők „holokauszttagadásnak” (negacionizmusnak) neveznek. A revizionizmus kísértete győtri őket, és nem tudják, hogyan izzék el azt, mert a „soá” érdekében kifejtett frenetikus tamtamozás ellenére növekedni látják a kísértetet.

Miközben palesztinai viselkedésük már elidegenítette tőlük a világ jó részét, a harci zsidóknak feltűnik, hogy soatikus propagandájuk csömört kelt az ifjú nemzedékekben, amelyet Amerikában „soá-fáradtságnak” hívnak. A „soá” vallását persze a politikai népség és a show-biznisz kis világa erőltette ránk, de az interneten „az elviselhetetlen zsidó gondolatrendőrségnek” többé már nem sikerül meggátolnia a második világháború mítoszait kétségbe vonó írások folyamát. Ezenkívül újabban kétségtelenül éppen az internet hatására azt tapasztaljuk, hogy paradox módon a könyvkiadás is kezd megnyílni a revizionizmusnak. Azt kell mondani, hogy ma a nyomtatott termékek és az újságok régi világának, amelyet viszonylag könnyű volt ellenőrizni, egyre nehezebb megküzdenie a numerikus kiadványok konkurenciájával, amelyek tovább fognak szaporodni a szűrés, az ellenőrzés és a cenzúra különösebb lehetősége nélkül.

Egy bizonyos számú revizionista tendenciájú, francia nyelvű könyv legutóbbi kiadásából ítélve úgy tűnik, hogy a szerzők, a kiadók és a terjesztők kezdenek felbátorodni, akár a bírósági eljárást is kockáztatva. Tudjuk, hogy még az olyan országokban is, amelyekben nincs revizionizmusellenes törvény, a hatalom megtalálja a módját, hogy zaklassa, elítélje, (más országnak büntetőeljárás lefolytatása végett) kiadja vagy bebörtönözze a disszidenseket, de ma Németországban, Ausztráliában, az Egyesült Államokban, Kanadában, Svájcban, Belgiumban, Nagy-Britanniában és Franciaországban az emberek kezdenek dacolni azokkal az instanciákkal, amelyek megtiltják a történelmi kutatás szabadságát. A nyugati nemzetek összes államfője egymás után hirdette anatómát a revizionisták ellen, de mindhiába, mert a lázadók csak annál merészebbek lettek. Nicolas Sarkozy azt mondta, hogy hirtelen a csodálat mély érzése kerítette hatalmába Izrael Állam iránt, amikor Jeruzsálemben „meglátogatta a soá áldozatainak szentelt Jad Vasem emlékhelyet”. Hihetünk neki, de minden értelmes ember, aki meglátogatta a Jad Vasemet vagy bármelyik másik ugyanilyen emlékhelyet, tudja, hogy szemei előtt és kéznýtájsnyira arra volt bizonyított, hogy a „soá” csak egy vallás, amely lényegében a háborús megpróbáltatásokból született kitalációkra, lódtításokra és aljas hiedelmekre épült.

2009 októberében és novemberében egyszerre négy francia nyelvű mű jelezte a valósághoz és a történelemhez való visszatérést.

Az első, a Guy Moquet (kommunista aktivista és állítólagos ellenálló, egyike annak a 48 túsznak, akiket a németek megtorlásként kivégeztek, miután ellenállók orvul meggyilkolták Karl Hotz alezredest – a ford. megj.) személye köré font mítosz revízióját sürgetvén azt a törekvést illusztrálja, hogy térjünk vissza a legklasszikusabb és legszigorúbb történelmi módszerhez. A normához való visszatérés következményei halálosak lesznek egy egész sor nagy hazugságra, amelyeket az 1945-ös győztesek – és nem csak a szovjetek – erőltettek ránk a legyőzöttek rovására, különösen a nürnbergi perben.

Február 7.

1386. február 7. A budai várban véres „puccsot” követnek el II. (Kis) Károly király ellen. Az Erzsébet anyakirálynő és lánya, Mária érdekében és cinkosságával Garai Miklós volt nádor által kitervelt merényletet több országnagy – köztük Garai és Alsányi Bálint pécsi püspök – jelenlétében Forgách Balázs követi el, kardjával orvul Károly fejére sújtva. Ezután a súlyosan sérült királyt Visegrádon fogságba vetették, és valószínűleg méreggel végeztek vele. Hívei alig fél évvel később megbosszulták halálát: a garai vár közelében lemészárolták Garait és Forgáchot, Erzsébetet Novigrádon megfojtották, Máriát pedig fogságba vetették.

1636. február 7. IV. Fülöp spanyol király leirata szerint a korona gyarmatain számos kóbor pap vándorolt, akik a legkülönfélébb bűncselekményeket követték el. Az egyházi személyek jellemzéséről készült korabeli királyi okiratokban ilyen jelzők szerepelnek: „idióták”, „züllöttek”, „kapzsig”,

„tanulatlanok”, „botrányhősök” és hasonlók. (Vö. 1921. február 17.)

1945. február 7. „A lengyelek annyira német területet foglalhatnak el, amennyit csak akarnak. (...) Tudatában vagyok annak, hogy sok angolt sokkal az a gondolat, hogy emberi lények millióit erőszakkal át lehet telepíteni, engem azonban egyáltalán nem. (...) Már megöltünk hat-hétmillió németet, tehát elég hely van Németországban a keleti régiókban élő németek számára”, jelenti ki Churchill a brit parlamentben. (Vö. 1945. február 4.)

- Aktualitás
- Saulizmus
- Neosaulizmus
- Mohamedizmus
- Soá-mánia
- Reáltörténelem
- Para-PC
- Nonkonform naptár
- Ad horrendum
- Bibliotéka
- Galéria és Humor
- Varia
- Alain de Benoist
- Guillaume Faye
- Határ Győző
- Videótár

Keresés

Keresés

Hírlevél

Iratkozzon fel hírlevelünkre!

Email cím: *

- Feliratkozás
- Leiratkozás

Beküldés

Belépés

Felhasználói név: *

Jelszó: *

Belépés

- **Felhasználó létrehozása**
- **Elfelejtett jelszó**

Navigáció

- o **Friss tartalom**
- **Hírolvasó**

A második mű is revízióra hív fel, a történelem ítélőszéke előtt, azon ítéletek vonatkozásában, amelyekkel a svájci igazságszolgáltatás sújtotta Jürgen Graf és Gaston-Armand Amaudruz revizionistákat, és az alcíme meglepő lehet: „Rosszabb, mint a gázkamrák!”, de a könyv 78. és 110. oldalán bebizonyosodik az érvényessége.

A harmadik mű védőbeszéd a benne „neg” (mint néger vagy mint negacionista) néven emlegetett kirekesztettek érdekében. Szerzője a néger világ specialistája, amelynek a történetét Kubában folytatott egyetemi kutatásai alapján kezdte tanulmányozni. Szerinte a modern elnyomó erők ellen folytatandó közös harcban a fekete népek történelmük miatt több ítélőerővel és több leleménnyel vannak felvértezve, mint azok a népek, amelyek rendszerint a többiek fölött uralkodtak. Mellesleg a szerző – az egyetemi oktatóknál igencsak ritka bátorságról téve tanúbizonyságot – felfedi, hogy ő volt az „Ismeretlen”, aki az En confidence/Entretien avec l'Inconnue (Bizalmas beszélgetés egy ismeretlennel) c. könyvben Robert Faurissonat faggatta.

A negyedik művet egy ismert francia újságíró írta álnéven, aki a történész szerepét és kötelességét boncolgatja, ha ez utóbbi azzal szembesül, amit előír és amit megtilt a zsarnokság. Történelmi erudíciója és bizonyításának lendülete csak lázadásával és reményességével vetekszik.

Elvileg 2010. június 18-án fog megjelenni egy revizionista manifesztum („Kísértet járja be Európát: a revizionizmus kísértete”), jövőre pedig egy francia történész publikálja revizionista művét A nagy hazugság címmel. Addig is üdvözljük azt a tavaly májusban megjelent könyvet, amely a jégtörő szerepét fogja játszani abban, amelyet Serge Thion a megfagyott történelem „jéghegyének” nevezett: a Franciaországban először indexre tett Sarkozy, Israel et les juifs (Szarkózi (sic!), Izrael és a zsidók) éppen bestsellerré válik.

A legutóbbi hírek szerint a franciaországi zsidók csúcsszerve (CRIF) újra cenzúrára hívott fel az ellen, amit „rasszizmusnak és antiszemitizmusnak” nevez, vagyis elsősorban az ellen, amit „holokauszttagadásnak” hív. Azt kéri Michel Alliot-Marie-től, az igazságügy és a szabadságjogok (sic!) francia miniszterétől, hogy ellenőrizze az interneten „a vitafórumokat, a chat-elést, az e-maileket, a website-okat és a blogokat”. Igen, jól olvastuk: a CRIF azt követeli, hogy a Francia Köztársaság rendőrsége nyissa fel az e-maileket, vagyis a franciák magánlevelezését. Micsoda pánikba kell esni, hogy ilyen aberrációhoz jussunk! De tulajdonképpen miért ijedtek meg ennyire a világ hatalmasai és a gazdagjai a revizionistáktól, akiknek nincs hatalmuk és nincs pénzük? Talán azért, mert e kiváltságosak kezdek felfedezni, hogy a hatalom és a gazdagság itt semmit sem tehet a történelmi pontosság egyszerű kutatása ellen?

Kedvünk lenne megmagyarázni a hatalmasok magatartását, arra emlékeztetve, hogy „a teljes hatalom teljesen bolonddá tesz”. Ez a magyarázat azonban elégtelen, mert lehetővé teszi ugyan, hogy megértsük az erős gyöngeségét, de nem magyarázza meg a gyöngye erejét. Saját erejét a gyöngye abból az érzésből meríti, hogy a gazdagok bizonyosan túlzásba vitték, hogysem becsületesek lennének. A gyöngének igaza van. A vizsgálatok és az elemzések ezt bőven bizonyítják: a „soá” egy történelmi hazugság, amely Palesztinában és máshol lehetővé teszi a hatalmasnak, hogy az ő törvényét diktálja, az úrnak, hogy kihasználja a rabszolgát, a gazdagnak, hogy megsokszorozza rablásait és lopásait.

Érthető, hogy a ma hatalmasai egyszerre nyugtalankodnak Izrael Állam és a „soá” vallás jövőjéért. Az is érthető, hogy ma végre egy reményfuvallat születik a megaláztatottak és a megsértettek táborában.

- 1) Jean-Marc Berliere és Franck Liaigre: L'affaire Guy Moquet / Enquete sur une mystification officielle, Larousse, Párizs 2009.
- 2) Kollektív munka (16 szerző: svájciak, franciák, olaszok és egy iráni): „Pire que les chambres a gaz!” / Deux proces politiques au scanner, Editions de Cassandra, 2009.
- 3) Maria Poumier: Proche des Neg', BookSurge, 2009.
- 4) Hannibal: A quoi sert l'histoire? DIE, Párizs 2009.
- 5) Paul-Eric Blanrue: Sarkozy, Israel et les juifs, Oser dire, Embourg 2009.

Ford.: Hep Titusz

<http://robertfaurisson.blogspot.com/2009/11/un-souffle-de-vent-revisionn...>

» A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [belépés](#) szükséges